

عنوان طرح تحقیقاتی: تاثیر موسیقی بی کلام بر اضطراب کودکان ۱۲-۶ سال بستری در بیمارستان گلستان اهواز

تاریخ خاتمه طرح: ۱۴۰۲/۰۸/۱۴

مجری یا محقق اصلی و همکاران با ذکر وابستگی هر فرد:

اشرف السادات حکیم (مجری مسئول)

وابستگی سازمانی: دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز

سیده شیما حسینی کلدوزخی (دانشجو)، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز

اشرف تشکری (استاد مشاور)، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز

سعید قنبری (مشاور آماری)، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز

عنوان پیام پژوهشی (حداکثر ۲۰ کلمه):

موسیقی بی کلام می تواند بر کاهش اضطراب کودکان بستری شده در بیمارستان مؤثر باشد.

پیام کلیدی (حداکثر ۸۰ کلمه):

- اضطراب در کودکان بستری در بیمارستان می تواند بهبودی را طولانی تر کند و بر رشد روانی آنها تأثیر منفی بگذارد.
- گوش دادن روزانه به موسیقی بی کلام به مدت سه روز به طور قابل توجهی سطوح اضطراب و علائم حیاتی را در گروه آزمون نسبت به گروه کنترل کاهش داد.
- بهبود قابل توجهی در علائم حیاتی، از جمله فشار خون سیستولیک و دیاستولیک، ضربان قلب و تعداد تنفس، در گروه دریافت کننده موسیقی درمانی مشاهده شد.
- موسیقی درمانی، یک درمان غیر تهاجمی، در ایجاد یک محیط آرامش بخش که اضطراب را کاهش می دهد و راحتی بیمار را افزایش می دهد، مؤثر است.

متن پیام پژوهشی (حداکثر ۲۴۰ کلمه):

- اهمیت موضوع (۵۰ کلمه)،

سالانه بیش از ۶ میلیون کودک در بیمارستان بستری می شوند که منجر به اضطراب و استرس قابل توجهی به دلیل عوامل مختلفی مانند محیط و جدایی از مراقبین می شود. اضطراب می تواند بر پاسخ های فیزیولوژیکی و زمان بهبودی در کودکان تأثیر منفی بگذارد. بنابراین در سال های اخیر با توجه به این مسئله، جهت سازگاری روحی کودکان با محیط بیمارستان روش های دارویی و غیر دارویی از جمله موسیقی درمانی پیشنهاد شده است. مطالعه حاضر با هدف تعیین تأثیر موسیقی بی کلام بر اضطراب کودکان بستری در بیمارستان انجام شد.

- مهمترین نتایج طرح به زبان غیر تخصصی (۷۰ کلمه)

گوش دادن روزانه به موسیقی بی کلام به مدت ۲۰ دقیقه پس از روز دوم و سوم سبب کاهش چشمگیر نمره اضطراب و تعداد تنفس در دقیقه کودکان بستری شده در بیمارستان شد. همچنین پس از گوش دادن به موسیقی در روز سوم فشار سیستولیک و دیاستولیک خون و ضربان قلب کودکان به میزان قابل توجهی کاهش یافت.

- موارد کاربرد نتایج طرح (۸۰ کلمه)

بر اساس نتایج این مطالعه، گوش دادن به موسیقی بی کلام توسط کودکان بستری شده در بیمارستان می تواند به عنوان روش عملی مؤثری جهت کاهش سطح اضطراب و به دنبال آن بهبود علائم حیاتی شامل کاهش فشار سیستولیک و دیاستولیک خون، ضربان قلب و تعداد تنفس در دقیقه گردد.

تأثیرات و کاربردها:

- تأثیر ۱: نتایج این مطالعه می توانند به عنوان پایه ای برای تحقیقات بیشتر در زمینه تأثیرات موسیقی بر روی بیماران در گروه های سنی مختلف و در شرایط بالینی متفاوت مورد استفاده قرار گیرند.
- تأثیر ۲: نتایج مطالعه می توانند به عنوان یک روش غیر دارویی برای کاهش اضطراب در کودکان بستری در بیمارستان ها مورد استفاده قرار گیرند. این روش می تواند به پرستاران و پزشکان کمک کند تا با استفاده از موسیقی، محیطی آرام تر و راحت تر برای بیماران جوان ایجاد کنند.
- تأثیر ۳: این یافته ها می توانند به عنوان بخشی از برنامه های آموزشی برای پرستاران و کادر درمانی در نظر گرفته شوند تا آن ها بتوانند از موسیقی به عنوان یک ابزار مؤثر در مدیریت اضطراب و بهبود وضعیت بیماران استفاده کنند.

محدودیت های شواهد چه بودند؟

مطالعه حاضر محدودیت هایی داشت از جمله محدودیت هایی مانند حجم نمونه کوچک و عدم تنوع در نوع موسیقی مورد استفاده وجود داشت که ممکن است بر تعمیم پذیری نتایج تأثیر بگذارد.

مخاطبان طرح پژوهشی:

- گیرندگان خدمات سلامت (مردم، بیماران، رسانه ها)
- ارائه کنندگان خدمات سلامت (پزشکان، داروسازان، پرستاران، ماماها و ...)
- مدیران و سیاست گذاران نظام سلامت (مدیران بیمارستان، دانشگاه، سازمان غذا و دارو، معاونت بهداشتی و ...)

آیا این خبر می‌تواند از نظر اجتماعی، سیاسی، فرهنگی، بهداشتی، ارزش‌های دینی و قوانین سازمان غذا و دارو، تبعاتی داشته‌باشد؟

از نظر اجتماعی و بهداشتی، با کاهش اضطراب و بهبود علائم حیاتی، موسیقی درمانی می‌تواند به تسریع روند بهبودی و کاهش نیاز به داروهای آرام‌بخش کمک کند. این امر می‌تواند به بهبود تجربه کلی بیمار و خانواده‌های آن‌ها منجر شود.

از نظر فرهنگی صنعت موسیقی و سلامت می‌تواند با توجه به این نتایج، محصولات و برنامه‌های موسیقی درمانی ویژه‌ای برای کودکان و بیماران طراحی کند که به کاهش اضطراب و بهبود سلامت روانی کمک کند.

در صورتی که این طرح منتج به مقاله شده است لینک مقاله درج شود:

<https://bmcpediatr.biomedcentral.com/articles/10.1186/s12887-023-04101-2>

ایمیل ارتباطی و تلفن مجری اصلی طرح:

E-Mail: hakim-a@ajums.ac.ir

Tell:

منابع و مراجع: حداکثر چهار مرجع اصلی استفاده شده در طرح تحقیقاتی مورد نظر را ذکر نمایید

1. Aydin D, Sahiner NC. Effects of music therapy and distraction cards on pain relief during phlebotomy in children. Appl Nurs Res. 2017;1:33:164–8.
2. Nguyen TN, Nilsson S, Hellström AL, Bengtson A. Music therapy to reduce pain and anxiety in children with cancer undergoing lumbar puncture: a randomized clinical trial. J Pediatr Oncol Nurs. 2010;27(3):146–55
3. Chen LC, Wang TF, Shih YN, Wu LJ. Fifteen-minute music intervention reduces pre-radiotherapy anxiety in oncology patients. Eur J Oncol Nurs. 2013;17(4):436–41.
4. Roslita R, Nurhaeni N, Wanda D. The effects of music therapy on the physiological response of asthmatic children receiving inhalation therapy. Compr child Adolesc Nurs. 2017;30(sup1):45–51.